

הפותרת בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום ראשון י"ט אב תש"פ | דף היומי בבלי: שבת קנו | דף הכולל: עירובין צה.
דף היומי בהלכה: מסימן תק"א סעיף ז' עד תחילת סימן תק"ב.
מוסר: אהבת חסד - פרק ג' עד פרק ד'.
קנין חכמה הלימוד השבועי: תומר דבורה הקדמה עד פרק א מידה ז

להצטרפות לקבלת הפותח בכל יום במייל: dirshu@dirshu.co.il

כל חודש הוא הפסיד 12 אלף דולר! עד שיום אחד... | "קריאה אחרונה לקראת יום שלישי הקרוב!" | סיור מרתק בצפת של מעלה | כך תקיימו 'ובלכתך בדרך': חידודים תורניים מרתקים לימי הנופש | בני 18 ומעלה - מה תעשו במענק הקורונה המיוחד? | 1950

הנהלת 'דרשו' העולמית מברכת את רבבות לומדי 'הדף היומי' העומדים לסיים אי"ה מחר יום שני את לימוד מסכת שבת!
"זוהי ביום שלישי... והכינו" - לחצו כאן לצפיה במצגת ההכנה המיוחדת והמושקעת של 'דרשו', לקראת התחלת מסכת עירובין ביום שלישי הקרוב!

ה'דף היומי'

"זוהי קריאה אחרונה לאלה שחפצים להצטרף לנסיעת 'הדף היומי': הנוסעים מתבקשים להגיע ומהר אל שער הכניסה למסכת עירובין..."

האם שוב תמצאו את עצמכם ביום שלישי הקרוב מופתעים ובלתי מוכנים ותגידו: "טוב, אז נחכה כבר לפסחים"? הפעם אתם לא יכולים לעשות את זה לעצמכם!

באיי פיג'י או איפה שלא יהיה.

יקותיאל יהודה גנזל

בין שלב הבידוק המתמשך לבין העליה למטוס, יש שלב ביניים שנקרא בשפת העם 'דיוטי פרי' ולאחר מכן נכנסים לזרועות הארוכות של נתב"ג שם ממתנינים (וממתנינים ושוב ממתנינים) עד ששערי הטיסה ייפתחו. מדובר באזורים מחולקים המצוידים

ובאו נדבר נוסטלגיה. אתם זוכרים את הנוסטלגיה של פעם-פעם? היינו מגיעים לפרקים לבית הנתיבות בנגוריון, או בשמו העממי: 'נתב"ג', על מנת להתרומם אל-על במטרה לנחות איפשהו. בקרעסטיר או

פתאום שהתחילו מסכת עירובין ובגלל שאתם עדיין לא מוכנים ועוד לא פנייתם לעצמכם זמן - אז נחכה כבר ל'פסחים'. ממש לא. אתם לא יכולים לעשות את זה לעצמכם. אתם חייבים לעצמכם את הטוב הזה ששמו 'דף היומי'. הלימוד היומי הוא כמו תבלין שמכניסים ממנו מעט והוא נותן טעם לסיר כולו. כך מקדישים מדי יום חצי שעה ללימוד הדף וכל היום הופך למואר יותר.

הנה, תקופת הקורונה לימדה אותנו שהכל אפשרי. שאפשר פתאום להפסיק את החיים המתרוצצים ולהיכנס לבידוד. שאפשר להיעדר בפתאומיות ממפגשי עסקים לטובת מלונית. שסדר היום כן נתון לשינויים. עכשיו אין כבר לאף אחד תירוצים של 'אין לי זמן'. קורונה תוכיח שאתה יכול להשתלט על סדר היום ולדחוף חצי שעה של אור, עששית שתזריח על סדר היום כולו. אז זוהי קריאה אחרונה בהחלט. להתחיל להתכונן כל אחד לפי מה שהוא צריך (גמרא מבוארת. תמונות ואיורים למסכת עירובין. שיעור מסוים. קביעת זמן. קביעת מקום).

ניפגש ביום שלישי הקרוב בתחילתה של עירובין?

(המבשר')

בכסאות ישיבה, שקעים להטענה וביתנים קטנים לעישון. כשיושבים שם, או בכלל מהרגע שמסיימים את הבידוק ומגיעים לאזור הדייט-פרי, ישנו כרוז אותו אנו שומעים פעם אחר פעם, כל פעם מכיוון אחר ועם יעד שונה, אבל זה נשמע בערך כך:

"זוהי קריאה אחרונה לנוסעי טיסת אל-על לציריך. הנוסעים מתבקשים להגיע לשער העליה למטוס".

ומפינת הנוסטלגיה לפינת האקטואליה:

זוהי קריאה אחרונה לאלה שחפצים להצטרף לנסיעת 'הדף היומי'. הנוסעים מתבקשים להגיע ומהר אל שער העליה למטוס. גם אם אתם מאלה שהתחילו את מסכת ברכות ונפלו אי שם באמצע הדרך והיכן-שהוא בלב מדחיקים כבר חודשים ארוכים לאמור: 'בעירובין אני בפנים!' ובין אם לא התחלתם בברכות אבל אתם יודעים בלב שהנה, עוד מעט, ממש עוד מעט, תקפצו גם אתם אל הסירה ותתחילו לשוט במימי הדף היומי, בתוך רבבות אלפי ישראל.

אז תדעו: הנה. הגיע הזמן. אנחנו בקריאה אחרונה ממש.

כדי שלא תמצאו את עצמכם ביום שלישי הקרוב מבינים

בין הזמנים

הגעתם לצפת? במה אפשר לכבד אתכם - בשתי כוסות תה? בכוס קפה? או בניגוני נשמה...

גם בסוור צפתי של 'בין הזמנים' אפשר להתרומם טפח או יותר מעל הקרקע העתיקה...

חרדית בין הסמטאות העתיקות. פתחתי כמובן באנקדוטה הסוריאליסטית הזו כדי להמחיש במה באמת צריך להתמקד כשצועדים בסמטאות העבר, ועד כמה אפשר להפוך סויר - לצד האפיזודות הפיקנטיות - לסויר מלא עומק ונשמה.

התחנה הראשונה שלנו הייתה במורד סמטת תרפ"ט שליד 'כיכר המגנים'. הצטיידתי מראש בתמונות והראיתי לנוכחים את הסמטה הזו חרוכה אחרי הפרעות בתרפ"ט, ועם זאת - איך שהרחוב שמר על חזותו המקורית. משם פנינו לסמטת 'רבי ישראל מרינין' (לא, אין זה מקובל מתקופת האר"י; מדובר בהרה"ק רבי ישראל מרוז'ין, אלא שכנראה נותן השם, ככל הנראה תמים עירוני, שגה). לא-בכדי נקראת הסמטה הזו כך: שכן היא מובילה ל"גן הקסום", שם ניתן למצוא שרידים אותנטיים של הקלויז דחסידי סדיגורא שחרב במפולת השלגים של חורף תרכ"ח. בדרכנו לכיוון מטה לסמטת הגלריות (סמטת רבי שלמה אלקבץ זי"ע - בשמה המקורי) נכנסנו לסיפורי-הנשמה על צפת. לאחר פנייה שמאלה וצעידה של מטרים ספורים פגשנו בבית של הרה"ק רבי דוד משה מטאלשווא זי"ע.

אברהם ישראל פרידמן

זה קרה בשלישי שעבר. בדרכי לכולל חלפתי לתומי בסמטת בר-יוחאי המוכרת, ואז נגלה לפניי המחזה הכמעט-שגרתית: קבוצת תיירים מודרכים על-ידי מדריך צמוד לסמטת משיח'. מדובר - כולכם בטח יודעים - בסמטה צרה ביותר, שמחוצה לה - לפי המסורת - ישיבה הישישה הגב' יוכבד רוזנטל ע"ה וחיכתה למשיח, מתוך אמונה - כך אומרים - שהמשיח יעבור דרך הסמטה האפלה הזו.

התיירים היו מרותקים לסיפור, ואז אני שומע את המדריך פולט, ברצינות תהומית: "תראו, יש שתי גרסאות: יש גרסה כי ישיבה עם שתי כוסות תה; גרסה אחרת טוענת כי ישיבה עם כוס קפה".

התקשיתי להסתיר את חיוכי, אבל בשביל זה הרחקתי עוד כמה מטרים, כדי לא לפגוע. אם שאלתם, אז המטיילים גם-הם שיתפו פעולה, ומבחינתם זה נושא מאוד חשוב: שתי כוסות תה או כוס קפה? שאלה שצריך לתת עליה את הדעת בכובד-ראש. יומיים אחרי ניתנה לי ההזדמנות להדריך קבוצת מטיילים

עם ספרי תורה). האיש, מנותק מכל מידע יהודי, היה ניגש מידי בוקר לארון-הקודש, פותח אותו ומנשק בחמימות ספר אחרי ספר. "בוקר טוב אהובים שלי!", הפטיר כמו שידוע שזה משהו מוערך, אבל לא יודע היה לבטא זאת כ-אם בנשיקה תמה. זו הייתה הפסגה היהודית מבחינתו. הקשתי זאת לאלתר לסיפור הנודע והיהודי כל-כך על החליל של 'נעילה' של הנער הכפרי בן ה-13 שלא יודע צורת אותיות וצוות-הנעילה שלו היו בחילול החליל..

ויש עוד המשך לסיור הבלתי-נגמר הזה.. אבל הדפים לא יספיקו, אולי במפגש בבין-הזמנים...

מה שבטוח הוא, שבסמטאות צפת אפשר להשמיע ניגונים רדודים נוסח "שתי כוסות תה או כוס קפה", ואפשר גם להשמיע ניגוני נשמה שמרוממים אותך טפח - או יותר - מעל הקרקע העתיקה.

וברוח הימים: בל נשכח לסיום את עיקר-העיקרים, תפילתנו - תפילת כל יהודי - שייבנה בית-המקדש במהרה בימינו, אמן!

לתגובות, לכל מידע צפתי ובפרט על צפת החרדית:
com.gmail@abyisrael

(מגזין במה -99)

הקראתי קטעים מתוך דיבורי התשוקה של הרה"ק מטאלשווא זי"ע לארץ חמדת אבות. סיפרנו את הסיפור הפלאי על בניין ביתו של בעל ה'באר שבע' דנן, וכמה מילים גם על הצוואה המרגשת שהותיר אחריו ומשתמרת עד היום הזה. הכל קרה כאן.

המשכנו פנימה. כאן תיארתי את תמונת-המצב העגומה של "עניי צפת" בימים ההם ואת ה"שלוחות" שפתחו רועי החסידות מהגולה, בעיה"ק צפת, כמו גם קופות ייעודיות ל"עניי צפת" שהקימו בשעתו לבני העיר שהייתה אז בתקופת דמדומים, ומתי-מעט התנדבו אז לגור בה ולאכלס את בתי-הכנסת העתיקים העזובים שלא היה להם דורש.

המשכנו בצעידה לעבר בית הכנסת העתיק קאסוב שהוקם בשנת תר"ח ע"י הסבא קדישא התורת חיים זיע"א, והיום הנו שוקק כוללים, מניינים ושיעורי תורה במהלך שעות היממה. הגבאים המסורים הרב משה-טוביה ברנשטיין והרב אברהם לסר יצאו בדיוק באותה העת מתפילת ערבית שתיקן יעקב אבינו עליו השלום.

כאן נרשם רגע שמבחינתי היה מרגש במיוחד (ולא מהיום). הנוכחים שמעו על סיפורו של הצייר התם שישב בשעתו במקום שבו שוכן בית הכנסת העתיק (כאשר היה שם עדיין ארון-קודש

יהלומים מגדולי ישראל

**"אבי עיין היטב במאמר, ואז הגביה את קולו
בזעזוע וקרא: 'מה הוא רוצה להשיג עם
החבורת הזו? לומר את דעתי? את ההשקפה
שלנו?! - אבל הוא מטביע את הספינה!"**

החבורת שרבי יושע בער סולובייצ'יק זצ"ל ציוה לגנוז | מעשה נורא שהתרחש בחדרו של מרן רבי נסים קרליץ זצ"ל | ומדוע דווקא עכשיו חשוב מאוד להזהר בכבוד תלמידי חכמים?

העצה להינצל מהנגיף

בדברים שנשא הגאון רבי בן ציון קוק שליט"א השנה בעצרת הזיכרון למרן רשכבה"ג הגרי"ש אלישיב זצ"ל, אמר: "כולם שואלים מה מרן רבינו זצ"ל היה אומר בתקופה זו. אין איש יודע, וכמו שאמר החכם: אילו ידעתיו - הייתו. אמנם עלינו לנסות וללמוד ממה שזכינו לראות בקודש פנימה בחיי חיותו. "לפני כעשור, באחת הקהילות בירושלים נפטרו כמה מבני הקהילה, אברכים מופלגים. רבני ופרנסי הקהילה באו להחתים את רבינו על קול קורא לחיזוק בענייני צניעות. השיב להם הרב: 'אם אתם סבורים שזהו החיזוק הנדרש - אחתום, אבל אני סבור שחז"ל אמרו מפורש שהסיבה למחלה הנוראה היא ביזוי תלמידי חכמים'.

דבריו ומתעתעים בנביאיו עד עלות חמת ה' בעמו עד לאין מרפא'. גילו לנו אפוא חז"ל: מחלה חשוכת מרפא באה מחמת שמלעיבים במלאכי האלוקים - מבזים תלמידי חכמים'. הרב זצ"ל אף נקט בשמו של תלמיד חכם שביזו באותה תקופה. "הדברים נכונים ביתר שאת לתקופתנו. כולנו סובלים מאימתו של נגיף קטלני שלעת עתה אין לו מרפא רחמנא לצלן. הרפואה בזמננו, למרות שהיא מתקדמת מאד, לא מוצאת מרפא לנגיף. עלינו להיזהר בכבוד תלמידי חכמים. זו העצה. ומידה טובה מרובה לנהר בכבוד תלמידי חכמים, שמשפיע על עצמו זכות להיות מוגן שהנגיף לא יפגע בו או במשפחתו."

"הוא מטביע את הספינה!"

סיפר הגאון רבי אברהם יהושע סולובייצ'יק שליט"א: "בעת שרבינו הגרא"מ שך זצ"ל הכריע להכנס לקואליציה ולהשתתף

"וציטט את הגמ' (שבת קיט) 'כל המבזה ת"ח אין רפואה למכתו', כדברי הכתוב 'ויהיו מלעיבים במלאכי האלוקים ובזוים

הנער הגיע, ואז החל רבי ניסים לצעוק עליו ולזעוק זעקה גדולה ומרה: "אסור לצער תלמיד חכם! אסור לבזות תלמיד חכם!" - ותוך כדי הצעקות נתן לו מכות נמרצות ואף הפילו לרצפה ושוב צעק עליו בקול נורא: "אסור לבזות תלמידי חכמים!" והוסיף לומר לו בדמעות: "כל מה שתקבל זה לא מספיק!" העיד אחד הנוכחים: "כשראיתי כיצד רב זקן וחלש מתאמץ כך בכל כוחו, ניגשתי לסייע לו, אך הוא אמר לי בכאב ודמעות: "אינני זקוק לעזרה. אני כבר אמצא עצה וכוח בעצמי לעשות את מה שחייבים לעשות".

(גיליון 'איש לרעהו', מתוך מאמר)

כך נראית מחלוקת לשם שמים...

שח הגה"צ רבי חזקיהו יוסף מיישקובסקי שליט"א: סיפר לי גיסי הרה"ג ר' ישראל טוביב זצ"ל, שבתקופה מסוימת מרן הגר"ד לנדו שליט"א דיבר כנגד אדם גדול מסוים. והנה בתו של אותו אדם הוצעה לחברו, ורצה לגשת לשידוך, אבל גיסי שכנעו שלא יגש להצעה מבלי להתייעץ עם רבי דב לנדו, והלה מאד פחד שוודאי רבי דב יוריד את ההצעה.

בסופו של דבר הלך הלה לרבי דב ושאלו האם לגשת לשידוך, ורבי דב התחיל לשבחם: "בית מלא באהבת תורה" וכו' "ופשוט תענוג להיות שם"... תמה הבחור באזני רבי דב: וכי משום שהדבר נוגע לשידוך, שינה את כל שיטתו בענין?

והשיבו רבי דב במשל לאמא שלוקחת את בנה לגן החיות ומתפעלת מהאריה ומראה אותו לבנה, אך אם האריה מסתובב ברחוב - היא תברח משם יחד עם בנה מהר ככל האפשר. א"כ, כל זמן שהיה פחד שילכו אחרי אותו אדם, היה צריך שידעו לא לסמוך על פסקיו. אך כעת כבר יודעים, ואם כן מדוע לא ליהנות מהתורה ויראת השמים שלו?

כך זה נראה כשעושים הכל לשם שמים!

(גיליון 'אורחות חיים')

בממשלת מ.ב. (בשנת תשל"ז), היו שהתנגדו לכך. גם אמו"ר (הגאון רבי יושע בער סולובייצ'יק זצ"ל) התנגד לכך מאוד. היה לו תלמיד מובהק שכתב מאמר נוקב לבאר היטב את הדעה החולקת על הרב שך. הוא הדפיס זאת בחוברת גדושה בניסוח ביקורתי בעליל נגד דעתו של הרב שך, ובה הובע זעזוע על האסון שעתיד להתרחש בעקבות צעדו של הרב שך. "נכנסתי לאבי, שכאמור, גם הוא החזיק בדעה זו נגד ההצטרפות לממשלה, והראתי לו את המאמר הנוקב שמבאר יפה את דעתו זו.

"אבי עיין היטב במאמר, ואז הגביה את קולו בזעזוע וקרא: 'מה הוא רוצה להשיג עם החוברת הזו? לומר את דעתי? את ההשקפה שלנו? - אבל הוא מטביע את הספינה! הרי מרנן הגרא"מ שך והסטייפלער הם מנהיגים כעת את ספינת יהדות עולם התורה. הלא הם מנהיגי הדור. גם אם אנחנו סבורים אחרת, אוי לכם את תפרסמו את החוברת הזו, חלילה לכם להיות במעל הנורא הזה!' "ורבי יושע בער ציוה לגנוז את החוברת".

(גיליון 'איש לרעהו' מתוך 'הלמות עמלים')

"אסור לבזות תלמיד חכם!"

מהמעשה הנורא והנדיר שלפנינו, ניתן ללמוד עד כמה יש להתייחס בחומרה למבזה גדולי ישראל:

מעשה בנער פוחז, שבעקבות ענין ציבורי מסויים החליט ברוב חוצפתו ועזותו להטריד ולצער את הגר"י קנייבסקי - הסטייפלער זצ"ל. כידוע, הסטייפלער נזהר ביותר מצורתו של צלב משום ע"ז. בא הנער ההוא, כבן 15, והניח על השולחן לפני הסטייפלער צורת צלב שהכעיסה אותו מאוד.

בתו של הסטייפלער פנתה לאחד ממקורביו שיעזור לה שלא יטרידו את אביה הגדול. הביא הלה את המעשה לפני מרן הגאון רבי ניסים קרליץ זצ"ל, ורבי ניסים שלח לאביו של הנער שישלח אליו את בנו.

הסיפור היומי

מה הוא לא עשה כדי להשיג את האישורים שיאפשרו לדיירים להיכנס לדירות? התפלל בלי סוף, התרוצץ במשרדים... כלום לא עזר. בכל חודש של עיכוב הוא הפסיד 12 אלף דולר! עד שיום אחד...

ישועת ה' על-ידי הסחת הדעת

ואכן אנשים כך עושים מדי יום ביומו ונושעים בכל ענייניהם הרוחניים והגשמיים.

סיפר לי יהודי במוצ"ש שעל"ט: "בניתי שש דירות וב"ה עלה בידי למוכרן, אולם בגלל ענייני 'ביורוקרטיה' לא השגתי את האישורים הנדרשים לחבר את המים לדירות, וכך נמנע מן

כשהאדם מסיח את דעתו מהקושי שלו, לאחר שהתפלל ולאחר שעשה מה שהיה עליו לעשות, ומשליך אותו על הקב"ה - הרי הוא מוכיח שהוא יודע ומכיר כי הקב"ה יודע בדיוק מה עובר עליו ולמה הוא זקוק, ושהקב"ה לא ינום ולא ישן אלא משגיח עליו ומסתכל עליו להיטיב לו בכל רגע ורגע.

כספם, כיצד מותר לו להסיח את דעתו ולהמשיך בדרכו כאילו לא אירע כלום?...

אולם האמת היא, שאם יזכור את מה שלמדנו שהקשיים באים אל פתרונם דווקא על-ידי הסחת הדעת, אז יבין שייטיב לקוני אם ישליך את כל הענין על הקב"ה וימשיך בדרכו כאילו לא היה. ואל סוף הספור: כעבור חצי שנה, ביום ראשון בשבוע שעבר עשה מיודענו טלפון אחד, אך מאז החליט שיותר אינו עושה ולא כלום בענין זה, אלא מוסר את הכל לידי הקב"ה שיעשה כרצונו. ויהי ביום השישי באותו שבוע - והנה מתקשרים להודיע לו בטלפון שהכל הסתדר על הצד היותר טוב! האישורים לחיבור המים לדירות - מוכנים, והקונים יכולים להכנס לדירותיהם בשעה טובה ומוצלחת.

השלך על ה' יהבך - והוא יכלכלך!

(מתוך גיליון 'הבינו' - שיעורי הרה"ח ר' שמעון שפיצר שליט"א)

הקונים להכנס אל הדירות. חצי שנה נמשך הדבר, כשבכל חודש אני מפסיד מחמת כך שנים עשר אלף דולר (!).

"מה לא עשיתי כדי להביא את חיבור המים לידי גמר? התפללתי בלי סוף, התרוצצתי בין משרדי הממשלה, עסקתי ופעלתי. והרי מלבד ההפסדים הגדולים שנחלתי, עוד זכיתי למנות הגונות של ביזיונות ועגמת נפש, כאשר הקונים התקשרו אלי ללא הרף לשאול מתי יוכלו להיכנס לדירותיהם, ואני נאלצתי לדחות אותם פעם אחר פעם עד שנאלמתי דום משום שלא היה לי יותר במה להצטדק..."

לפני שנעבור אל סוף הסיפור נבאר: קשה לו עד מאוד לאדם מעין זה להסיח את דעתו מצרתו, שהרי הוא יודע שהדבר בא על חשבון אחרים, ולכן הוא סבור בדעתו כי הניחא אם היה מדובר בדבר שבינו לבין עצמו, אפשר שכבר היה מסיח את דעתו מזמן, אבל מאחר שמדובר בדבר שבינו לבין אחרים ששילמו לו ממייטב

ובלכתך בדרך

היכן הוסיפה התורה עוד פרשה בגלל זנב של בהמה? איזו מילה בתורה היא לפעמים שם של שבט, לפעמים שם של מקום, ולפעמים שם של פעולה? ומי נולד ביום שבו התחתנו הוריו?

"ושננתם לבניך... ובלכתך בדרך": שאלות מרתקות וחידודים תורניים לימי הנופש

מתוך גיליון 'מים חיים'

- איזה גיל ספרו אותם?
14. לאיזה שם של אחד מבני שבטים הוסיפו את האות י' כנגד עשרת הדברות?
 15. כמה שבטים היו בעבר הירדן?
 16. מי היה כהן, ואבא שלו לא היה כהן?
 17. מי היה כהן שנעשה לוי?

תשובות:

1. ב' ויקרא ישנן שתי פרשיות איך להקריב קרבן שלמים מן הצאן, יש פרשה אחת (פרק ג' פסוק ו'-י"א) שמבואר איך להקריב כשב, ויש עוד פרשה (פס' י"ב-ט"ז) איך מקריבים עז עם אותם דינים, עי' שם. ומפרש רש"י (פס' ז') למה התורה כתבה פעמיים אותו דבר, כיון שעז אין לו אליה (זנב), אבל כשב יש לו אליה, לכן הוסיפו את הפרשה ללמד שיקריבו גם את האליה (ועי' גמרא בכורות ה': שכשב נחשב בהמה קדושה יותר משאר הבהמות, וא"א ללמוד ממנו דינים כיון ש'שנתרבה באליה', ומפרש רש"י שממנו נותנים יותר למזבח).
2. א. שבט דן. ב. "וירדוף עד דן" (פ' לך לך יד, יד). ג. "וגם את הגוי אשר יעבודו דן אנכי" (פ' לך לך טו-יד).
3. תמר, פרי משבעת המינים - "שתים עשרה עינות מים

1. היכן הוסיפה התורה עוד פרשה בגלל זנב של בהמה?
2. איזו מילה בתורה לפעמים היא שם של אחד השבטים, ולפעמים שם של מקום, ולפעמים שם של פעולה?
3. איזו מילה בתורה היא פרי משבעת המינים, שם של אשה ושם של מקום?
4. מי נולד ביום שבו התחתנו הוריו?
5. מי היה הראשון שקיבל את נגע הצרעת?
6. היכן כתוב בתורה את השם 'שמואל'?
7. האם היו עוד אנשים בתוך התיבה חוץ מנח בניו ונשותיהם?
8. מי היה האבא של בלהה וזלפה (השפחות של רחל ולאה)?
9. האם היה ללבן אח או אחות נוספים חוץ מרבקה?
10. האם היו לאהרן הכהן בנות (בתורה כתוב רק בני: נדב, אביהוא, אלעזר ואיתמר)?
11. באיזו מכה שמחו המצרים כשבאה עליהם, ובסוף התאכזבו מאוד?
12. מהו שמה של אשת לוי (פסוק מפורש בתורה)?
13. את הלויים ספרו מגיל בן חודש (פ' במדבר ג', ט"ו), עד

12. כתוב: "יוכבד בת לוי אשר ילדה אותה ללוי במצרים" (פ') פנחס כו, נט) וכתב בדעת זקנים: "אותה" הוא שם אשת לוי.
 13. כל החיים. וראיה לכך, שיש דרשה מיוחדת שאהרן הכהן לא היה בתוך פקודת הלויים (עי' רש"י שם ג', ל"ט), והלא אהרן הכהן היה אז מעל גיל שמונים, ואע"פ לולא הדרשה הוא בכלל (ספר 'טעמא דקרא').
 14. אחד מבני גד נקרא "צפון" (פ' פנחס כו, טו), ובמקום אחר נקרא "צפיון" משום שמשו רבינו שקיבל את עשרת הדברות צפון בחלקו (בעל הטורים שם).
 15. שני שבטים שלמים ושני חצאי שבטים: א. בני גד ובני ראובן - שבטים שלמים. ב. חצי שבט המנשה. ג. חצי שבט לוי, שהרי היו ג' ערי מקלט בעבר הירדן, וג' ערי מקלט בארץ ישראל, והם היו ערי הלויים.
 16. אהרן הכהן היה כהן, אבל עמרם אביו לא היה כהן.
 17. משה רבינו, בשבעת ימי המילואים שימש כדין כהן (זבחים קא: לשיטה א', ע"י שם), ואח"כ חזר להיות דין לוי בלבד (עי' תמיד כו. שמשו רבינו היה שומר את המקדש מדין עבודת הלויים).

ושבעים תמרים" (פ' בשלח טו, כז), שם של אשה - אשתו וכלתו של יהודה (פ' וישב), שם של מקום - "וגם את האמורי היושב בחצרון תמר" (פ' לך לך יד, ז).
 4. קין ותאומתו, ו"א שגם הבל ושתי תאומותיו.
 5. הנחש הקדמוני, בגלל שדיבר לשון הרע על הקב"ה נצטרע (מדרש תנחומא פ' מצורע אות ב').
 6. "ולמטה בני שמעון שמואל בן עמיהוד" (פ' מסעי לד, כ).
 7. כתוב: "ויאמר ה' לנח בא אתה וכל ביתך אל התיבה..." (ז, א) ומפ' הנצי"ב: "כל ביתך" - כל עבדיו כדי שיעזרו לו בעבודתו בתיבה (העמק דבר' שם).
 8. לבן (רש"י פ' ויצא לא, נ).
 9. כן, מדכתיב "אחותינו את ה'..." לשון רבים (פ' חיי שרה כד, ס).
 10. כתוב בפ' שמיני (י, יב): "וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר... תאכלו במקום טהור ואתה ובניך ובנותיך אתך", ע"י שם, הרי שהיו בנות לאהרן הכהן (ואולי הכוונה לנכדות).
 11. במכת ארבה, שתחילה שמחו וחשבו שיהיה להם הרבה אוכל, ובסוף שלא נשאר כלום הצטערו (מדרש רבה פ' בא יג, ז).

קול העם

"האם ההורים טובים עבורנו רק בשביל לשלם את שכר הלימוד שלנו ואת שאר הוצאות המחיה? - סכומים של אלפי שקלים מדי חודש! האם זה כסף שבכלל עבדנו עליו, שכה קשה לנו להיפרד ממנו?"

בני 18 זמעה - מה תעשו במענק הקורונה המיוחד? | מדוע חשוב לכסות את המאכלים בימות הקיץ? | יש לכם מזגן נייד או מאוורר שאינו בשימוש? - הנה רעיון מיוחד עבורכם

במעט על כל ההשקעה שהם משקיעים בנו.

בברכה
 ח. פרנקל, פתח תקוה

להשתתף בנטל הכלכלי

בימים אלו מועבר המענק המכונה "צ'ק לכל אזרח" בו מועבר סכום כסף עבור כל ילד שמתחת לגיל שמונה עשרה לחשבון של הוריו.

בחורי הישיבות ובנות הסמינרים שהם מעל גיל שמונה עשרה מקבלים את הכסף לחשבונות האישיים שלהם.

אף אני שייכת לקבוצה של מעל גיל שמונה עשרה וכששאלתי את חברותיי האם הן מעבירות את הכסף להורים, רובן ענו בחיוב, ומיעוטן ענו לצערי שבכוונתן להשאיר את הכסף אצלן.

וכאן אני רוצה לומר לאלו אשר חושבות להשאיר ברשותן את הכסף. יתכן וע"פ דין תורה הכסף הזה הוא שלכן, אך עליכן להחליט על חשבון מי הוצאות מחייתכן. האם ההורים הם טובים רק לשלם את שכר הלימוד ואת שאר הוצאות המחיה? סכומים של אלפי שקלים מדי חודש בחדשו. האם זה כסף שעבדתן עליו כל כך קשה שקשה לכן להיפרד ממנו?

בואו נכיר טובה להורינו ונראה בזה הזדמנות להחזיר להם ולו

זהירות מזבובונים זבובים בקיץ

1. בימי הקיץ מצויים זבובים רבים באויר העלולים ליפול לתוך המאכלים. יש לשמור את המאכלים מכוסים היטב במכסה מתאים או נילון וכדו'. בפרט יש להקפיד על כיסוי מאכלים (סלטים, חמוצים, טחינה וכדו') כאשר עורכים שמחות תחת כיפת השמים. עירנות מיוחדת נדרשת כשאוכלים בחיק הטבע.

2. "זבוב הבשר" בצבע ירוק או כחול מתכתי, נמשך לבשר, ביצים ודגים (בין מבושל או לא מבושל) ומטיל עליהם ביצים הנראות כקבוצות של גרגרי אורז זעירים. "זבוב הבשר" הגדול בצבע שחור, משריץ תולעים חיות רבות ישירות על הבשר, לכן יש להקפיד על כיסוי יעיל (מכסה מתאים, נילון סגור היטב או מקרר).

פירוט יתר ותמונות להמחשה ניתן לראות בספרי "בדיקת המזון כהלכה".

בברכה הרב משה ויא, מח"ס "בדיקת המזון כהלכה"

תפתחו את החלונות

כידוע שנגיף הקורונה בחללים סגורים - מסוכן מאד, ואם יש מזגנים פועלים המחקרים אומרים שזה מסוכן פי כמה, ראיתי לנכון לעורר, שכשנמצאים במקומות הסגורים יש אחריות גדולה על כל אחד/ת לדאוג שהחלונות יהיו פתוחים. כגון כשנמצאים בבתי כנסת, בתי מדרשות, אולמות וכו' וכו', שכל אחד יראה לדאוג שהחלונות יהיו פתוחים.

וכן באוטובוסים - מצוי מאד שהרבה פעמים מחוסר תשומת לב - לא פתוחים כל החלונות, ובמיוחד שאוטובוס זה לא מקום גדול במיוחד - ויש שם עשרות נוסעים, ע"כ שכל אחד יראה לנכון לפתוח את החלון שלידו ולדאוג לפתיחת החלונות שמסביבו. אם כל אחד ידאג לענין, כל חלונות האוטובוס יהיו פתוחים. אף בנסיעה קצרה שכל אחד ישים לב לדבר נחוץ זה לבריאות כל הנוסעים. מדובר גם על אוטובוסים בין עירוניים ואוטובוסים עירוניים.

האחריות של כולנו לנקוט זהירות חשובה זו, למזער עד כמה שאפשר את הסכנה בהידבקות בנגיף, ובפעולה הנ"ל אנו דואגים לבריאותנו ולבריאות אחינו. זה השתדלות מינימאלית וחשובה וזהירות ב"ונשמרתם...".

בשורות טובות! ונזכה בע"ה לגאולה הקרובה, אמן!!

עזרה לבתי כנסת מאולתרים

מאחר ויש הרבה מנינים שמתקיימים ברחבות הבתים וכדו'

עקב הסכנה של הנגיף, ראיתי דברים נפלאים בכמה מנינים:

1. יש קופת צדקה שנמצאת בקרבת המתפללים וכל אחד יכול לתרום, וכידוע על מעלת הצדקה המצילה מסכנות רבות (יש להיזהר לשמור על הקופה בזמן התפילה ולאחר התפילה, לשימה במקום בטוח באחד הבתים מפני גניבות).
2. יש כאלו ששמו ארון בשביל ספר התורה וכן כמין בימה/שולחן לקריאת התורה, ואף נדבם ליבם של המתפללים לארגן שתהיה פרוכת לארון ולבימה - וידוע גודל המעלה של כל תרומה כזאת.

3. וכן מאחר ומזג אויר חם מאד, ע"כ התקינו במקומות רבים מאווררים מאולתרים ואף מזגנים ניידיים וכו', על עמודים וכו', אך לא תמיד יש מספיק לכל המתפללים, ובמיוחד שנמצאים באויר החם ולא בתוך מבנה, וע"כ ראיתי לנכון לעורר שכל אחד שיש ברשותו מאוורר או מזגן נייד וכדו' שלא בשימוש, שיראה לנכון לתיתו לרווחת המתפללים וכו' (מצוי מאד שיש לאנשים מוצרים כנ"ל ששמורים לימי הסוכות או שסתם נמצאים במחסן או בחדר ללא שימוש).

כל תרומה כזאת או רעיונות נוספים יוסיף לנו זכויות במצב הקשה, ונזכה בקרוב בע"ה בביאת גואל צדק משיח צדקנו.

(רשות הרבים - יתד נאמן)

החפצים בחיים - חפץ חיים יומי

המדבר לשון הרע על משפחה שלמה או על עדה שלמה - עווננו כפול ומכופל מהמדבר על יחיד

הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר 'חפץ חיים'

בביאורים ומוספים מביאים מדברי הפלא יועץ, כי כך גם לגבי דיבור לשון הרע על משפחה שלמה או על עדה שלמה, כגון ספרדים על אשכנזים או להיפך - עווננו כפול ומכופל מהמדבר על יחיד. ולענין תשובה כשדיבר על רבים [על כל פנים כשנגרם להם צער מכך], מבואר ברמב"ם (פ"ד מתשובה ה"ג) לענין המקלל את הרבים שאין לו אפשרות לשוב בתשובה גמורה, מפני שלא קילל אדם ידוע כדי שישאל ממנו כפרה. ואף כאן, אם נגרם להם צער מדבריו לא יוכל לבקש מהם מחילה. ובביאורים ומוספים מציינים בזה למה שהביאו לעיל, לענין מי שדיבר על אנשים רבים ואינו זוכר מי הם כדי לבקש מהם מחילה, שיעץ הגר"ח קניבסקי שיתפלל שכולם ימחלו לו.

לשון הרע שאינו על אדם מסוים אלא על ציבור, עדה וכדומה, עשוי להיראות בעיני אנשים כחמור פחות. אולם מדברי 'חפץ חיים' עולה כי אדרבה, לשון הרע כזה חמור הרבה יותר.

בהלכות הנלמדות היום בסדר הלימוד היומי (כלל י' מהלכות לשון הרע סעיפים יא-יב) עוסק 'חפץ חיים' במקרה של אדם שהיה בעיר מסוימת ולא היה שבע רצון מקבלת הפנים שזכה לה, או שלא סייעו לו שם כפי שציפה, ולכן מפרסם לגנות את האנשים החשובים דשם, "וכל שכן אם מבזה עבור זה סתם לכל העיר, בוודאי עוון פלילי הוא, כי איסור לשון הרע, אפילו על אמת... הוא אפילו אם מספר על איש פרטי, וכל שכן על עיר שלמה בישראל המחזיקים באמונת ה', ודאי עוון גדול הוא".

מה היא הזכות הגדולה שמשנה את מזלו של האדם?

שבת דף קנו

"רבי יוחנן אמר אין מזל לישראל"

על פי זה מבאר האליה רבא את דברי רש"י על הפסוק (ויקרא כו ג) 'אם בחוקתי תלכו - שתהיו עמלים בתורה, שלכאורה צריך ביאור היכן יש רמז בפסוק לעמל התורה? אלא יש לפרש, שהנה בהמשך כתוב 'ונתתי גשמיכם בעתם', והוקשה לרש"י שהרי מזונא לא תלוי בזכויות אלא במזל, ואיך הבטיחה התורה שירדו גשמים בעתם? אלא, ש'אם בחוקתי תלכו' הכוונה שיהיו עמלים בתורה, וממילא בזכות גדולה זו ישתנה מזלם ויוכל להיות 'ונתתי גשמיכם בעתם'.

(באר הפרשה)

התוס' (ד"ה אין) אומרים, ש'מכל מקום, על ידי זכות גדול משתנה'.

ומה היא הזכות?

מובא באליה רבא (סי' מז סק"ג), שיגיעת התורה היא הזכות הגדולה שבכוחה לשנות את המזל מרע לטוב, וכמו שמובא בזוהר הקדוש (פר' פנהס, ה"ג רמז:): שכל המשתדל כראוי בעסק התורה מתבטלים ממנו כל מזלות וכוכבים רעים, וממילא אף אם לפי מזלו יש לו חסרון בבני בחיי או במזוני, יכול מעתה על ידי יגיעתו בתורה להפכם לטובה ולברכה.

* חדש - שיעורים בפרק כיצד מברכין במסגרת תוכנית בזכות התורה (שלוחה 27)

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

24 שעות

להתקשר לתורה מסביב לשעון

מאת הרבנים הגאונים שליט"א

הרב **אפרים סגל** שליט"א
הדף היומי בבלי • עברית-אידיש

שלוחה 2 3 4

הרב **מאיר שפרוך** שליט"א
הדף היומי בבלי • עברית

שלוחה 2 2

הרב **אליה אורנשטיין** שליט"א
הדף היומי בבלי • עברית

שלוחה 2 1

הרב **יצחק לובינשטיין** שליט"א
הדף היומי בבלי • אנגלית

שלוחה 2 6

הרב **אריה זילברשטיין** שליט"א
הדף היומי בהלכה • עברית

שלוחה 1

הר' **אברהם פוקס** הי"ו
הפוח בכל יום - המייל היומי של דרשו
60 שניות מתוקות על סדר הדף היומי

שלוחה 3

חדש!

שיעורים בפרק 'כיצד מברכין'
במסגרת תוכנית 'בזכות התורה'

שלוחה 27

הר' **שלום יכנס ואברהם פוקס** הי"ו
לקראת שבת מלכתא
סיפורים ופנינים מפרשת השבוע

שלוחה 7

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

חייגו: *4992 או 077-2222-666

מדוע החמירו באיסור 'נולד' ביום טוב יותר מאשר בשבת?

קלים יותר מאיסורי השבת, חששו שיבואו לזלזל בו. וכן הלכה. ולדוגמה: מאכל שהיה ראוי בעת כניסת השבת או יום טוב למאכל אדם, וכעת ראוי רק למאכל בהמה, מותר לטלטלו בשבת - כאשר הוא עומד למאכל בהמה, דהיינו, שמצויים באותו מקום בעלי חיים שמותר להאכילם בשבת - ואסור לטלטלו ביום טוב. [שו"ע תקא, ז, ומשנ"ב ל; ביאורים ומוספים, 20; שועה"ר תצה, יג]

דבר שהיה מוכן בכניסת השבת או יום טוב לשימוש מסוים, והשתנה מצבו באופן שמעתה הוא עומד לשימוש אחר - אשר מכונה 'נולד', על שם שינוי המצב של החפץ ש'הוליד' כביכול חפץ שונה מזה שהיה - יש אומרים שהוא 'מוקצה' בין בשבת ובין ביום טוב, ויש אומרים שאינו מוקצה כלל. ויש אומרים שהוא מוקצה רק ביום טוב, ולא בשבת; וטעם הדבר, מפני שאיסורי יום טוב

האם מותר לשחק בגלעיני משמש שהוצאו מהפרי ביום טוב?

לילדים - שלמרות שהם ראויים לשימושם של הילדים, הרי הם נולד, כיון שבכניסת השבת היו מאכל, וכעת הם - לכל היותר - משחק ילדים. אולם, אם נותר מעט מבשר הפרי על הקליפה או על הגלעין - וכמצוי בקליפת המנגו, בגלעיני האפרסק, ובחלק מגלעיני התמרים - הרי הם טפלים לבשר הפרי, ומותרים בטלטול. [שו"ע ז, ומשנ"ב ל; ביאורים ומוספים, 19; וראה שו"ע שח, כז]

כאמור לעיל, 'נולד' אסור בטלטול ביום טוב. ולכן, קליפות, גלעינים וגרעינים, שהופרדו מפירות וירקות ביום טוב, כאשר בכניסת יום טוב היו חלק מהפרי ונחשבו למאכל אדם - וכעת אינם ראויים למאכל אדם - אסורים בטלטול, אף באופן שבשבת היו מותרים בטלטול, (ראה במקורות). וכך דינם של גלעיני משמש המשמשים בארץ ישראל כמשחק

פתילה שדלקה ביום טוב ראשון - האם מותר לשוב ולהדליקה ביום טוב שני?

ההדלקה הבאה נוחה יותר; ולכן, אם דלקו בשבת, וביום ראשון חל יום טוב - יש אומרים שאסור לשוב ולהדליק ביום טוב. ויש מתירים, משום שלדעתם אין 'הכנה' אוסרת בדבר שכבר נוצר לפני שבת, ורק השתנה מעט בשבת. והלכה כמותם, אך ראוי להחמיר. ואם אין פתילות אחרות, יש להצית את צידן האחר של הפתילות. [שו"ע תקא, ז, ומשנ"ב לג-לד; וראה שעה"צ תקג, ד]

נאמר בתורה לגבי הכנת ה'מין' לשבת: 'וְהָיָה בַיּוֹם הַשְּׁשִׁי וְהָכִינוּ'. ודרשו חכמינו ז"ל: 'חול מכין לשבת וליום טוב; ואין יום טוב מכין לשבת, ואין שבת מכינה ליום טוב'; דהיינו, ביום טוב ושבת הסמוכים זה לזה, אין להשתמש ביום השני בדבר שנוצר ביום הראשון. ואיסור זה נקרא 'איסור הכנה'. ובסוגים מסוימים של פתילות, כאשר דלקו פעם אחת, נעשית

* כלי שנשבר בשבת וביום טוב, והשברים ראויים רק לשימוש שאינו דומה לשימוש המקורי - בשבת, אינם 'מוקצה', וביום טוב - נחלקו הפוסקים אם הם מוקצה.
* חפץ של מוקצה אסור בשימוש ובהנאה כאשר נעשה מעשה לשם כך, כגון טלטול החפץ תוך כדי שימוש בו; אולם, שימוש במוקצה והנאה הימנו ללא פעולה כלשהי - מותרים לכתחילה.
* איסור 'בל תשחית' נאמר בתורה על עץ מאכל. ואמרו חכמינו ז"ל, שכל חפץ בעל ערך כלשהו - אסור להשחיתו; והאיסור הוא אף כאשר הדבר נעשה לצורך כלשהו, במידה וקיימת אפשרות להשתמש לשם כך בחפצים חסרי ערך, או בתחליפים שערכם נמוך משל חפץ זה.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

בן האוכל אצל אביו בליל הסדר - האם מחויב בהסבה?

ואם האב אומר שאינו מוחל על כבודו - יש אומרים שאסור לבן להסב, ויש אומרים שבטלה דעת האב בדעותיהם של רוב האבות, המוחלים על כבודם; ויש שכתב שמאחר והדבר שנוי במחלוקת, ישוב הבן ויבקש את רשותו להסב.

[שו"ע תעב, ה, ומשנ"ב יד; ביאורים ומוספים דרשו, 20]

בן האוכל אצל אביו בליל הסדר - למרות שהוא מחויב בכבודו ובמוראו של אביו, ופעולת ההסבה בפני אביו, יש בה משום זלזול בכבודו ובמוראו, הריהו מחויב בהסבה, ואף אם אביו הוא תלמיד חכם מופלג, וגם רבו המובהק של בנו; משום שאנו מניחים שהאב מוחל לבנו על כבודו ועל מוראו. וכך הדין גם בבן האוכל אצל אמו.

הלוח היומי

י"ט באב | רבי יעקב ב"ר מכיר כולי זצ"ל, בעל ילקוט מעם לועז ועוד

יארצייט:

- תצ"ב: רבי יעקב ב"ר מכיר כולי זצ"ל, בעל ילקוט מעם לועז ועוד.
- תרי"א: רבי אריה לייב בלחובר זצ"ל, אב"ד זאסלב.
- תרט"ו: רבי יעקב ב"ר יוסף כלפון זצ"ל, אב"ד טיטואן-מרקו, ובעל רנו ליעקב שמחה, נגד מלכים, ויעמידה ליעקב ועוד.
- תר"כ: רבי נפתלי הערץ ב"ר יהודה ויינברג זצ"ל, תלמיד רבי נחמן מברסלב זצ"ל.
- תרפ"ג: רבי אהרן מנחם מנדל ב"ר סנדר ליפא (מזידיטשוב) אייכנשטיין זצ"ל, מאלעסק.
- תרצ"ו: רבי מנחם נחום ב"ר יצחק פרידמן זצ"ל, מבויאן-צ'רנוביץ, בעל תפארת מנחם ודברים נוחמים.
- תשי"ד: רבי שמעון שלום ב"ר מנחם קאליש זצ"ל, מאמשינוב, בעל משמיע שלום, אמרות טהורות ועוד.
- תשמ"ה: רבי יצחק מאיר ב"ר ישראל שלום יוסף השיל זצ"ל, ממז'בוז'.

המסר שהיה חשוב להגר"ש ואזנר להעביר

מרן הגר"ש ואזנר אמר פעם לאחד הסופרים הנודעים: "אל תכתוב על כל גדול וצדיק בסגנון שהיה קדוש מרחם וכו', וכי כבר מקטנותו ראו עליו גדלות, וגוזמאות שלא תמיד תואמים את המציאות" והוסיף: "ידוע לי על הרבה מגדולי וצדיקי עולם שבקטנותם עבדו קשה על עצמם והתמודדו עם הרבה נסיונות, ולפעמים אף נכשלו, ורק לאחר עבודה ומאבק תמידי התעלו וזכו להגיע לאן שזכו".

(רב רבנן - עמ' סו)

אף כאשר אנו מרגישים קושי בעבודת ה', נתחזק להתמיד ולהמשיך בעבודתנו, ובכך נוכל לגדול ולהתעלות בעבודת ה'

* חדש - שיעורים בפרק כיצד מברכין במסגרת תוכנית בזכות התורה (שלוחה 27)

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

לתשומת לבכם: התמונות המוצגות כאן יש עליהם זכויות יוצרים ואין להשתמש בכל שימוש שהוא ללא היתר בכתב

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה

דרשו | רח' הקבלן 45 ירושלים | 02-5609000 | לשאלות ופניות בכל נושא: dirshu@dirshu.co.il